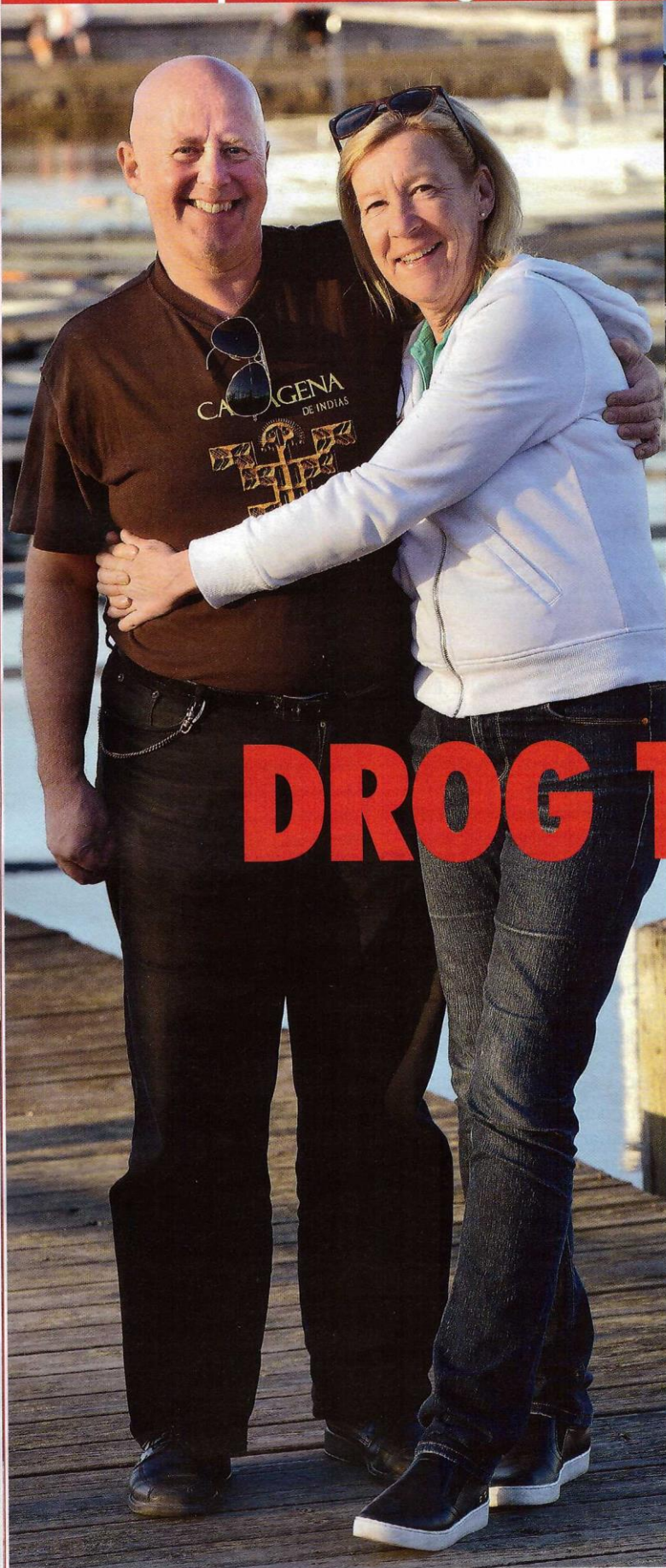

I 12 år planerade Agneta och Hans sin dröm...

2009 köpte paret äntligen sin båt, S/Y Laya.

Vi sålde allt vi ägde och **DROG TILL HAVS!**

Segla jorden runt. Det var vad Agneta och Hans Palmgren bestämde sig för att göra när barnen flyttat hemifrån. De hade tolv år på sig att spara tillräckligt med pengar, lära sig segla och köpa en båt. I tre år har de varit ute på sitt livs äventyr som hittills bjudit på veckor av öppet hav, obehagliga fripassagerare och en krock med en val!

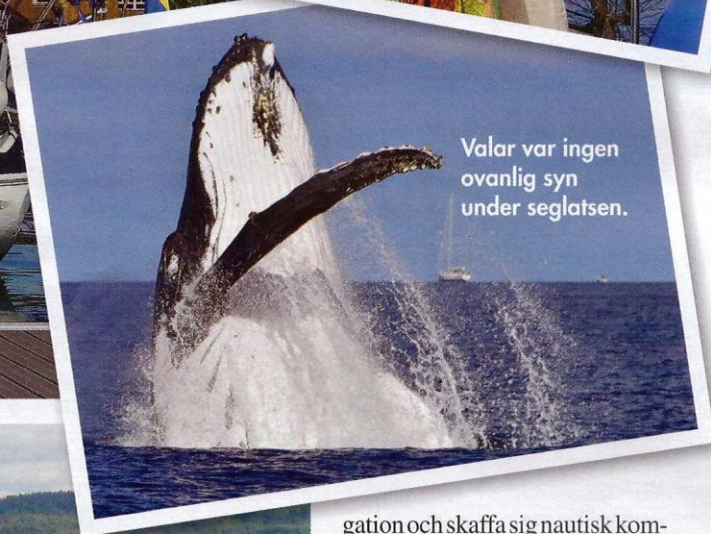
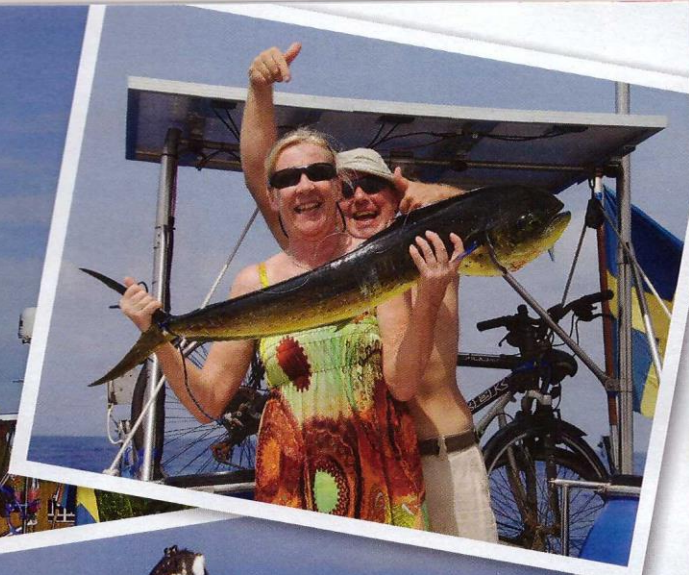
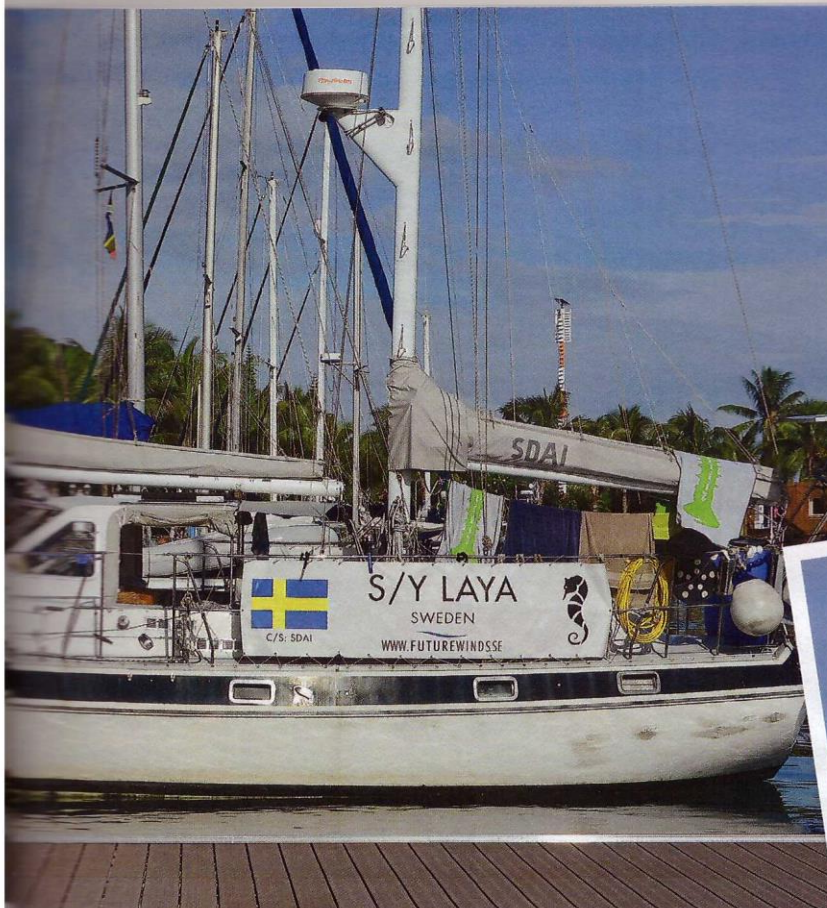
Agneta och Hans Palmberg är paret från Jönköping som gjorde det som många drömmer om, men som få vågar göra. De sa upp sig från sina jobb och sålde allt de ägde för att förverkliga sin dröm – att ge sig ut på en segling jorden runt.

Vi träffas på strandpromenaden vid Vätterns strand och solen riktigt steker på bryggorna. Det är en strålande dag även om det inte är riktigt lika varmt som i Thailand där deras båt just nu ligger och väntar på dem.

– Vi är hemma i Sverige fram till i oktober för att arbeta och tjäna pengar innan vi ger oss ut på den sista etappen jorden runt, berättar Agneta, 59, som förutom att hon arbetar som ambulanssjuksköterska även håller föredrag om sitt äventyr tillsammans med maken Hans, 56.

Det var här Allers reporter och fotograf för första gången träffade dem för ganska exakt tre år

Text: PER-OLA OHLSSON
Bild: KAI REHN och PRIVAT

Valar var ingen ovanlig syn under seglatsen.

Alla nära och kära stod på bryggan och vinkade farväl när Agneta och Hans kastade loss och gav sig ut på sitt livs äventyr.

sedan. Det var då, den 15 juni klockan 13.00, som de kastade loss och lämnade den trygga hemmahavnen för att ge sig ut på världshaven.

Gemensamt projekt

Den dagen var kulmen på tolv års intensivt planerande, dubbelarbete och sparande. Sedan de bestämde sig för världsomseglingen har hela deras fokus legat på att genomföra vad de föresatt sig.

– Vår dotter Louise var 9 år och vår son Tobias var 14 år när vi satt en kväll och pratade om hur

vårt liv skulle se ut när barnen flyttade hemifrån. Vi hade många skrämmande exempel i bekantskapskretsen med par som skilt sig sedan barnen flyttat, berättar Hans.

– Det var då tanken föddes på att vi skulle segla jorden runt tillsammans. Och vi bestämde avresan tolv år framåt i tiden med tanke på att Louise skulle hinna gå ut gymnasiet och etablera sig på universitetet, innan vi lämnade dem att klara sig själva, tillägger Agneta.

Med en imponerande målmedvetenhet samlade de sedan sina

resurser i sin gemensamma strävan att förverkliga drömmen. De involverade på ett tidigt stadium sina barn i planerna.

– De blev inte alls förtvivalde över att vi skulle segla ifrån dem som man kanske kunde ha trott. Istället blev de entusiastiska, och Louise sa att nu kommer vi i alla fall inte att skilja oss eftersom vi har ett gemensamt projekt, säger Agneta och skrattar.

Det var inget litet projekt de gett sig i kast med. Förutom att lära sig segla en större båt skulle klara påfrestningarna var de tvungna att läsa kurser i navi-

gation och skaffa sig nautisk kompetens.

– Vi köpte båten 2009 – en tvåmastad skönhet som heter S/Y Laya – samtidigt som vi avvecklade villan på Rosenlund här i Jönköping där vi bodde, berättar Hans.

Flyttade in på båten

Tanken var att de skulle bo på båten som låg förtöjd i hamnen i Jönköping för att spara pengar till resan, men det gick inte riktigt som de planerat.

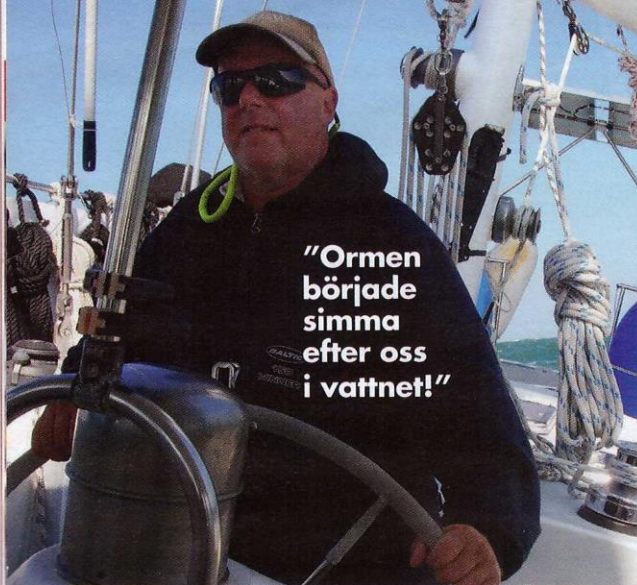
– Vår dotter vägrade bo på en båt. Hon ville inte ta hem sina kompisar dit så vi fick hyra en lägenhet, säger Agneta och skrattar.

Men när dottern ett par år senare flyttade till USA för att studera sa de direkt upp lägenhetskontraktet och flyttade in i båten.

– Typiskt nog var det den kallaste vintern här i Jönköpingstrakten på årtal. Jag tror aldrig jag har frusit så mycket, men det gick, säger Agneta.

Samtidigt som de på olika sätt försökte skära ner på sina utgifter jobbade de intensivt för att finansiera resan.

"Ormen började simma efter oss i vattnet!"

Se fler fina bilder och läs Agneta och Hans loggbok på www.futurewinds.se

På vägen mellan Fiji och Australien upptäckte de en fripassagerare – en fyra meter lång pytonorm.

►►► Agneta arbetade dubbla pass som ambulanssjuksköterska och sjuksköterska för ishockeylaget HV71 och Hans jobbade mycket övertid som säljare.

– Det var tolv fantastiska år, säger Agneta. Hans och jag hade alltid något att prata om.

När de äntligen var klara att ge sig av veckan före midsommarafton 2013, dagen de spikat tolv år tidigare, stod alla deras nära och kära på bryggan och vinkade farväl. Många hade följt deras målmedvetna arbete för att förverkliga sin dröm.

– Första etappen seglade vi bara till Gränna eftersom vi inte orkade mer, säger Hans med ett skratt. Men sedan gick vi till Göteborg via Göta kanal och sedan genom Europa ner till Portugal. Vi gjorde oss ingen brådska utan var bland annat inne och seglade i kanalerna i Nederländerna.

– Det tog sex månaders segling innan vi fick ut stressen ur våra kroppar och började känna oss som riktiga långseglare. Då hade vi kommit ner till Kanarieöarna, berättar Agneta.

Dramatik ombord

Från Kanarieöarna korsade de Atlanten och hamnade på Barbados. Det var deras första riktiga långsegling utan land i sikte på flera dagar, och själva överseglingen tog 23 dygn.

– Det var en tämligen odramatisk segling. Små grejer händer hela tiden när man är ute. saker som går sönder och så, men inget allvarligt.

De seglade sedan genom Panamakanalen till Stilla havssidan

innan det var dags för deras dittills största äventyr – seglatsen från Sydamerika till Franska Polynesien.

– Även den seglingen tog 23 dygn, men innan vi gav oss iväg besökte vi Galapagosöarna. Det var en fantastisk plats, och det var en otrolig upplevelse att se alla sjölejon och jättesköldpaddor, säger Hans.

Men nu flöt inte seglingen på lika odramatiskt längre. Periodvis har Agneta och Hans haft vänner och gäster som seglat med dem en bit, och vid ett tillfälle drabbades en av gästerna av en akut blodförgiftning. Hade det inte varit för Agnetas erfarenhet som sjuksköterska hade det slutat med en katastrof.

Under några kritiska dygn förvandlades segelbåten till rena intensivvårdsavdelningen. Lyckligtvis var de väl förberedda och Agneta hade tagit med sig läkemedel för att kunna akutbehandla de flesta skador och sjukdomar de kunde tänkas råka ut för.

När de under seglingen mellan Stillahavsön Niue och Tonga befann sig över en av de djupaste platserna i världshaven (10 000 meter) skedde den allvarligaste incidenten som kunde ha betytt slutet för S/Y Laya och hennes besättning.

– Jag hade nattvakten och satt vid rodet när det hände, berättar Agneta. Det var helt kolsvart ute och inte en stjärna syntes på himlen. Plötsligt tog det bara tvärstopp.

Smällen var så kraftig att allt löst inne i båten ramlade omkull. Hans kastades ur sin koj och

sprang yrvaken och omtumlad upp på däck.

– Nästa stund fördes hela båten kraftigt flera meter åt sidan som av en osynlig kraft. Det var en mycket obehaglig upplevelse.

Agneta och Hans såg ingenting, men förstod att de måste ha krockat med en val. Det fanns inga andra båtar i närheten och om de hade kört in i en container eller liknande som lossnat från något fartyg hade smällen inte blivit lika mjuk.

– Efter ett tag märkte vi att S/Y Laya betedde sig konstigt. Det visade sig att vi tappat sänkkölen och var tvungna att ta oss till ett varv på Fiji för reparation.

Ska runda Sydafrika

Med hel båt fortsatte de sedan till Australien. Där råkade de ut för nästa chockartade upplevelse.

– Jag skulle öppna dragkedjan till segelfodralet när jag plötsligt fick se en fyra meter lång orm i fodralet. Vi lyckades lura ner den i jollen, och då tog jag chansen och knuffade ner ormen i vattnet med hjälp av båtshaken. Då började ormen simma efter oss en bit innan den gav upp, berättar Hans.

– Det var verkligen en skrämmande upplevelse. Vi har ingen aning om hur länge ormen hade funnits ombord. Pytonormar är inte giftiga, men de kramar ihjäl

sina offer. Och vi som sovit med öppen ventil...

Via Indonesien, Singapore och Malaysia seglade de sedan vidare till Phuket i Thailand där deras båt nu ligger i hamn medan de är hemma och arbetar ihop mer pengar.

– Vi funderar på att stanna en säsong i Thailand och segla runt bland öarna där med våra vänner som gäster ombord. Sedan tänker vi ta oss hem genom att runda Sydafrika, säger Hans.

Den sträckan kan bli deras hittills farligaste. De undviker Adenviken och Somalia på grund av piratriskerna och därför är en genomfart via Suezkanalen utesluten, men pirater kan även finnas på andra platser längs Afrikas kust.

– Vi försöker hålla oss uppdaterade om vilka områden som är farliga, via internet och genom att prata med andra långseglare. Om man skulle råka ut för pirater är det bara att ge dem vad de vill ha utan att göra motstånd och hoppas att de inte är ute efter att kidnappa oss och begära en lösensumma, säger Hans.

Men trots risker och äventyr har varken Agneta eller Hans ångrat en sekund att de gav upp sitt välordnade och inrutade liv hemma i Jönköping.

– Vi har förverkligat vår dröm. När vi kommer hem efter sista etappen är vi nöjda, säger Agneta med ett leende. ■